

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia IV. Æstus Magdalenaë inter Spem & Metum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA IV.

*Aestus MAGDALENÆ inter Spem
& Metum.*

MOBILE sulcat iter maris arbitra pinus &
Euri,
Et procul Ifaciis abnatat exsul agris.
Et Mariam, Mariaque pio cum fratre sororem,
Vecta mari pondus nobile cymba vehit.
Quam nihil in fluxo fidum sale? turbinis instar,
Heu! Timor in placidis Magdalin vrgeraq;is;
Stansque atrâ in tunicâ piceis sic infit ab vndis:
Quo ruis vndoso non reditura freto?
Irritaque feras audaci lindre procellas,
Quas non sustineat pinea silua solo?
Quis furor hic vastos curtâ trabe scindere fluctus?
Sola fretum, vinctes Magdala sola Notos?
Hinc latrat fera Scylla, vorax fremit inde Cha-
rybdis,
Et Nerei rabies, Aeolidumque furor.
Quis tibi nunc animus? tantis obnoxia damnis,
Quâ flectes trepidam fluxa per arua fugam?
Frange tot armatas flammis vndisque procellas;
Tunc demum apta rati laurea ferta leges.
Sed non est tumidos vt speres vincere fluctus,
Bellaque nauifrago deuoluenda mari.
Nunc igitur prono pelago lege littoris oram:
Sin; dabis irato iusta piacula mari.
Sic Timor; & rapido simul impulit impete fluctû
Monstriferû: iecta graui pondere cymba gemit.
Dat latus alternum circum bacchantibus vndis:
Heu!

Heu! propè iam tumido gurgite succubuit.
 Parte aliâ mœis sed Spes alludit in alis,
 Quaque venit, pontus parte serenus agit.
 Magdala quæ dubiis tibi mens nunc innatat vndis?
 Si Timor absterret, Spes iubet astra sequi.
 Illa ferâ vt Tethyn, rabidos sic vincit & Austros,
 Quæq; tuum cingunt monstra tremenda latus.
 Dixit, & in vacuas Spes auolat ilicet auras.
 Lux brevis irradiat, cetera noctis erant.
 Littus vt alternis vagus æstus oberrat arenis,
 Incertumque brevis fit sibi arena fretum:
 Sic par cura tuo voluit sub pectore fluctus,
 Spesq; Metum discors, Spē Metus ipse premit.
 Turbidus inde Timor millena volumina versat,
 Spes facili hinc remo mobile verit iter.
 Heu! lacrymas inter suspiriaque æmula vento,
 Ambiguo in fluctu naufraga corda natant!

ELEGIA V.

Massilia inuitat MAGDALENAM.

O Zephyre errantem pennâ rege præpete
 cymbam;
 Nō grauat hoc pondus, prora quod arcta capit:
 Seu potius passis celer eueche Magdalin alis;
 Tam pia ferre mari sidera magnus honos.
 Pennigero in curru cur non eat altior vndis,
 Quæ tot inhumanâ sub cruce bella tulit?
 Parua licet ratis hæc, cui nobile Magdala pondus,
 Dignior Argoâ est, quam vehat vnda, trabe.
 Vt quid adhuc tardas? nescis? gēs proxima Diuis,
 Ni faucas, Euro ludicra turba cadet.

F 2

Eia,